

Radnjak.

226/344

„Kajduček“ — Ktera dedda je od me „Sadnek“ narodnita —
 pomeni v Poljanah dan pred Kojicem, in vsak ti odgovori,
 postavoimo na sprasanje: „Kdaj pa prides?“ če misli tisti
 dan pred Kojicem priti: „na kajduček“ pridem. Mislim,
 da pred to me je pomen ta v goveji & kakim slovarskim
 bogastvom, ker ta dan je posebno nepodobno, če se stork
 na nizo*) vsede; balje (Koj) se gospodinja ali kdo drug
 sklasi, storka posvari in mu pošuga rehoč: „G miže!
 Migač doš dobil ture“ — Kudi ne misijo radi stork
 na kajduček & kas (v druge hiše itd), ker pravijo, da gotov
 Kostoji pri tehik hišah jaje ne ležejo. — Mlenci se se da
 verjamejo in se tega zlo verjamejo, in čemavno stariji ali
 suarniki ne mislijo, da bi se kaj takega zgodilo, je sen-
 das le čudno, sedod ta navada: Spuštiljina snoda ni, ker
 kaj takega se ne nahaja lahko na kmelik. — Da bi pa to ime
 „kajduček“ popačeno bito iz semškoga „Kajduček“, ker na „kaj-
 duček“ vodo blagoslavlja in v svoji hiše, klove itd. itro-
 pijo, si lahko misliti, ker se v vsi javi čisto slovaško-
 slovensko govori; snalo, celo snalo je domačih ljudi, ki
 si umeli semško, in ti so slovoj sami semškajji**), Kteri,
 se se, veduški jeziki le za dilo lomijo. — Navada pa, storko
 v nizo brati, znabiti spava ostod, da gospodinja, Ktere se
 pri peti narodno kisto reči in situosti doboli imajo,
 nize ta dan bolj kot druge dni rabijo za povijanje po-
 salnic (potic) itd. in ker rečejo imeti stork slapoti,
 jih strasijo: „doš dobil ture“.

reprezent

Da kajduček imajo pri kas se to posebno navado, da v
 primostnih hišah spečejo kolač & velikosti kloba,
 Kterega krog in krog iz bele gotovine (moke) in samih
 jaje des, vse vade narjesevini podobicauni tje, vliče
 Koo itd. olesajaja, v sledo kolača pa se poseben šapol
 (venec) iz bele gotovine in samih jaje, razpau kot
 glavnik, devajo. Tak kolač in se nektere druge
 klobe postavljaajo na sveti večer, pred novim letom
 in so: temi klaji čez soč & jorbau (Košani) na nizo.
 Kolač načnejo se le po svetih, Kterega narodno
 vsako družinče svoj kas dobi; šapol se malokrat deli;
 dobi ga narodno tisti stork, Kterega stariji vas reji
 imajo.

* Nemško kar se pri
 nas rabi nameto
 polišovavec, po-
 hišni kramar (Kra-
 šer). Če kdo le čer
 meje krajnske
 dežele gre, da s kakim
 blagom tržuje v
 deželno nemškega
 jezika, pravimo,
 da gre na Nemško,
 onje nemško. Ako
 pa gre kdo na Slo-
 vako, na pr. drob-
 nice kupovat, cajn
 nabrat, takemu
 pravimo: gre v
 Krajn (Krajin).

* Miza je pri naših kmelik v veliki časti; večkrat so mi
 pokojni oče rekli: „miza se ima spoštovati; ona je kmečki kotar (altar).“